

rejse megen Strid, megen Mistænkksomhed og mange onde Tanker om den Sag ude i vort Folk.

Se, det er Regeringens Stilling til Sagen. Nu ved jeg nok, at adskillige Venstremænd sige: Den Stilling staa vi ikke paa; vi forlange mange Millioner Krønres Nedsættelse, vi ønske endog, at der skulde gives Paalæg til Kommissionen om at frembringe en Plan af en vis Art. Men, mine Herrer, de, der have taget det Standpunkt, staa ikke paa Standpunktet af 1901, det Standpunkt, som daværende Konseilspræsident Deuntzer stod paa, da han fremsatte sit Forslag. De staa ikke paa det Standpunkt, der har været Venstres Standpunkt. Naar disse ærede Medlemmer fare Landet rundt med deres ny Standpunkt i denne Sag, er det i Virkeligheden en ny Politik, de ville have ført igennem. Hvor længe de ville blive staaende paa dette Standpunkt og med København som aaben By med alt, hvad dertil hører, ved jeg ikke, og det interesserer mig heller ikke saa forfærdelig meget. Efter at jeg har set de samme ærede Medlemmer i Løbet af godt $\frac{1}{2}$ Aar lave 3 Programmer og 2—3 Navne, har jeg opgivet at følge dem videre . . . Der er et æret Medlem, der ryster paa Hovedet. Det er selvfølgelig ad min Tale, for ellers har jeg ikke lagt Mærke til, at det ærede Medlem har nogen Svaghed i Retning af at ryste paa Hovedet. (*Stengetrik*: Ja, det er det ogsaa!) Meget vel, det ærede Medlem ved, at for godt $\frac{1}{2}$ Aar siden havde han det gamle Venstreprogram. Saa førte de ærede Medlemmer et nyt Program, der blev offentligt udstedt. (*Stengetrik*: Saa—aa?) Ja, det stod i de ærede Medlemmers Presse; det vil det ærede Medlem dog ikke benægte. Og hen i Sommeren sluttede de ærede Medlemmer sig saa til et helt andet Program . . . Det ærede Medlem nikker nu bifaldende. (Afbrydelse af *Stengetrik*.) Det ærede Medlem kendes altsaa ikke ved de Programmer, som han paa en saa højtidelig Maade har ladet sin Ordfører slutte sig til. Meget vel, det er ogsaa et Standpunkt. Det ærede Medlem traadte ud og paastod, at han var den samme gamle Venstremænd som hidtil. Han antog saa et nyt Navn: Folketingets Venstre. (*Stengetrik*: Ja!) Senere paa Sommeren sluttede

det ærede Medlem sig til et andet Parti, der hed „det radikale Venstre“. (*Stengetrik*: Ja!) Det ærede Medlem har altsaa 2 Navne, som han kendes ved. I Folkemunde og populært hedder det ærede Medlem ogsaa Rebel, og jeg har ogsaa hørt det ærede Medlem kendes ved det Navn. (*Stengetrik*: Ja!) Meget vel. Det ærede Medlem har i Virkeligheden altsaa 3 Navne, som han kendes ved, saa er der jo ingen Grund for det ærede Medlem til at ryste paa Hovedet; det ærede Medlem har baade Programmerne og Navnene, alt er altsaa i Orden.

Jeg mener ikke, at de politiske Begivenheder, der have fundet Sted i Sommer, i og for sig have paakrævet disse Udtalelser. Derimod er der andre Begivenheder fra denne Sommer, ydre politiske Begivenheder, der i høj Grad have bestyrket mig i den Tro, at det er nødvendigt for vort Land virkelig at holde sig neutralt og gøre det saaledes, at vore Naboer tro, at det er vor Mening at bringe de Ofre derfor, som det er nødvendigt at bringe for, at vi i Virkeligheden kunne udføre vor Hensigt. Der staaar mange Ting i Aviserne — lige godt kan det ikke være altsammen. I den sidste Tid har der saaledes staaet noget i Aviserne om, at Englænderne havde til Hensigt at sende en Flaade over til den jyske Halvø, nordligere eller sydlig, for at kaste 100,000 Mand ind i Landet, der kunde falde Tyskerne i Ryggen. Nu lægger jeg ingen Vægt paa denne Fremstilling i Aviserne. Jeg bebrejder ikke Aviserne noget, de have faaet det og fremstillet det, og det kan være meget rigtigt fra deres Side. Jeg tror ikke derpaa, men det er et Tankeeksperiment, der ikke er ulogisk eller umuligt for Tanken. Det er ikke umuligt, at en Stormagt, en Vestmagt, kunde falde paa at kaste en stor Troppestykke i Land for at gaa mod Kielerkanalen. Tro ærede Medlemmer nu virkelig, naar de ville tage Sagen alvorligt, at det vilde nytte noget for os at møde med en Grænse- og Politivagt paa en halv Snes Mand og en Patrouillebaad og sige til de 100,000 Mand: I maa ikke gaa i Land. Tror man, de ville undlade at gaa i Land derfor? (*Zahle*: Hvad kan da nytte?) Jeg skal straks svare. Nej, de 100,000 ville ikke undlade at gaa i Land, og Tyskland vil da erklære det for en Grund til